

חוק לתיקון פקודת המשכנתות על אניות, תש"ט—1949 *

1. תיקון סעיף 3.

פקודת המשכנתות על אניות, תש"ט—1948, תחוקן כך :

לסעיף 3 אחרי סעיף קטן (ג), יווסף סעיף קטן זה :

„(ד) נחתם שטר משכנתה בחוץ לארץ בפני אדם המוסמך לאמת מסמכים לפי פסקה (2) לסעיף קטן 2 (ב) ואושר כחוק — והפקידו הצדדים את שטר המשכנתה בפני אותו אדם על מנת שיעבירו אל הרושם, יראו את השטר כאילו הוגש כחוק לרושם שעה שקיבל הרושם מאותו האדם את ההודעה על הפקדת השטר אצלו ועל תכנו“.

2. תיקון הערת השוליים בסעיף 7.

בסעיף 7, בהערת השוליים, יבואו במקום המלים „תסובת משכנתא“ המלים — „פדיון משכנתה“.

3. החלפת טעיה 8.

במקום סעיף 8 יבוא סעיף זה :

„8. הוצאה לפועל של משכנתה.

(א) לבית המשפט המוסמך לדון בעניני ימאות (להלן : „בית המשפט“) יהיה כוח שיפוט יחיד בכל ענין של משכנתה על אניה, הוצאתה לפועל וכל הקשור בה.

(ב) לצרכי סעיף זה —

„חוב המשכנתה“ פירושו קרן המשכנתה, הרבית וכל תשלום אחר שפרעונו מובטח בשעבוד על פי תנאי המשכנתה.

„אניה“ — פירושה אניה ממושכנת, או כל חלק ממנה או כל חלק מאניה שמושכן.

(ג) משכנתה שנרשמה בהתאם להוראות פקודה זו תהווה שיעבוד על האניה בשיעור היתרה של חוב המשכנתה המובטח על ידי אניה זו.

(ד) לא קוימו אחד התנאים או אחת ההתנאות של שטר המשכנתה, שאי-קיומם מקנה זכות להוציא לפועל, יהא בעל המשכנתה רשאי להגיש תביעת חפצא (in rem) להוצאת המשכנתה לפועל.

(ה) בתביעה להוצאה לפועל של משכנתה רשאי בית המשפט, לפי שיקול דעתו —

* הצעת החוק ודבריו הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 18 מיום כ"ד בחשוון תש"ט (21.7.49), עמ' 175.

¹ ע"ר מס' 83 מיום י"ז בחשוון תש"ט (10.11.48), תוס' א' עמ' 47.

(1) לתת צו על מכירת האניה בכל תנאי והגבלה שיהא נראה לו, ורשאי הוא להצהיר בצו שאדם פלוני, או בעל המשכנתא אם נראה כך לבית המשפט, תהיה לו הזכות להעביר את האניה לזולתו ואותו אדם יהא רשאי, בהתאם להוראות בית המשפט ולתקנות העשויות להינתן לפי פקודה זו, להעביר את האניה כאילו היה הבעל הרשום של האניה;

(2) בכל עת, בין לפני מתן צו מכירה ובין לאחריו —

(i) להורות שמרשל בית המשפט ישים יד על האניה ויחזיקנה ברשותו ובחזקתו הוא, או ימסרנה לרשותו ולחזקתו של אדם אחר, כפי שיוורה בית המשפט;

(ii) לצוות שהאניה תועבר מרשותו או מחזקתו של בעלה או של מחזיקנה, לרשותו או לחזקתו של אדם אחר כפי שיוורה בית המשפט;

(iii) למנות לאניה מקבל נכסים או מנהל, או שניהם כאחד, ולהעניק לממונה כל סמכות מן הסמכויות שבית משפט מחזיק רשאי להעניק למקבל נכסים, והוראות החוק הנהוגות בבית משפט מחזיק בענין מקבל נכסים, תפקידו, כחותיו, התחייבויותיו, ושכרו יחולו, בתיאום לפי הענין, על כל מינוי כזה;

(3) לפני מתן פסק דין בתביעה, לתת צו, — בין לאחר שהוגש לפניו כתב ערבות ובין בלי כתב ערבות ובין בכל תנאי שייראה לו צודק — למכירת האניה על ידי אדם שבית המשפט ימנהו או על ידי פקיד של בית המשפט, בין במכירה פומבית, ובין בדרך אחרת, או לאשר מכירה על פי הסכם פרטי שנעשה על ידי אדם ממונה או פקיד כאמור, ובלבד שצדקת הענין מחייבת מכירה מידית כאמור, כדי למנוע סיכון זכויותיו של בעל המשכנתא על-ידי אבדן האניה ושתנאי המכירה הם הוגנים ומתקבלים על הדעת בהתחשב בנסיבות הענין.

(i) בית המשפט רשאי, לפי ראות עיניו ובתנאים שיראה לנכון, להוציא, על פי בקשת בעל המשכנתא, צו האוסר, לתקופה מסוימת או עד להוראה אחרת, העברה או כל פעולה אחרת ביחס לאניה.

(ii) הרושם, בין שהוא צד לתביעה או לדיון כאמור ובין שאיננו צד, יהא חייב, לאחר שיוגש לו העתק מאושר כחוק של צו שניתן על פי הוראות סעיף זה, לקיימו ולפעול בהתאם להוראותיו.

נתקבל בכנסת ביום כ' באב תש"ט (15 באוגוסט 1949).

ד. בן-גוריון   ד. רמז
ראש הממשלה   שר התחבורה

יוסף שפרינצק
יו"ר הכנסת ומ"מ נשיא המדינה